

Den nödvändiga feminismen

Nedanstående text bygger helt på reflektioner från den blogggläsare som antagligen oftast mailar sina synpunkter till mig. När han är inspirerad kan det komma flera mail om dagen. Till skillnad från de flesta som jag har kontakt med är han rätt ung och ännu inte klar med sina akademiska studier. Eftersom kärnan är en kritik av feminismen, kan det vara lämpligt att tillägga att han är gift och att hans fru verkar förstå och i stort hålla med honom om hans synpunkter.

I Sverige, liksom i andra demokratier, är numera moralen maktens fundament. Politiker, journalister och tjänstemän på olika myndigheter har anförtrotts makten därför att de utfäster sig att verka för det goda samhället. Deras jobb är att förbättra välfärden. Kan vi bara komma tillrätta med rasismen och kvinnoförtrycket, för att nämna två mycket viktiga moralfrågor, så måste rimligen Sverige bli ett bättre land att leva i.

När politikerna säger att de kämpar för alla människors lika värde, ska det förstås som att det nu är dags för alla de minoriteter, som tvingats leva med det patriarkala samhällets förtryck, att få upprättelse. Det gäller också för de nyanlända. De har flytt till ett land där de självklart ska ges samma chanser till en bra framtid, som landets övriga medborgare. Alla är ju lika mycket värda.

Här finns två tolkningsmöjligheter. Den ena säger att det inte finns någon dold agenda, utan kampen gäller just jämlikhet och rättvisa och för att det ska bli rätt, så måste regeringen vara feministisk. Männens tid är över. Det var en ond tid, en förtryckartid. Nu måste kvinnorna få ta vid. Det betyder givetvis inte att männen är diskvalificerade. Däremot betyder det att det

kvinnliga omsorgsperspektivet lägger ut kompassriktningen för den svenska skutan. Det är inte längre testosteron utan östrogen som gäller.

I teorin blir konsekvensen att den manliga aggressiviteten får stå tillbaka för omvårdnadsprincipen, vilket ju passar bra för ett välfärdssamhälle. Så enkelt fungerar emellertid inte verkligheten. Om den kvinnliga principen inte förmår upprätthålla ordning och rättvisa utan mest visar sig vara godhetsmättat tomprat, så växer konflikterna och ett land som Sverige kan, om det vill sig riktigt illa, landa i ett inbördeskrig – vilket inte betyder att den manliga aggressiviteten begränsats.

Manlig aggressivitet är inte bara något i sig skrämmande, något som män olyckligtvis dras med, utan nödvändigt i skyddet av den egna gemenskapen. Som jag ska återkomma till finns det en orsak till att det inte är kvinnor som kastar sten på blåljusfunktionärer. Dessutom är den manliga kreativiteten testosterondriven. Ett samhälle skapas och återskapas ständigt, det är männens uppgift. Det fungerar inte att försvara, upprätthålla och utveckla ett samhälle med feminismen som metod, bland annat därför att det feministiska samhället inte klarar konkurrensen från omgivande och mer vitala manligt styrda samhällen. Det kunde som bekant inte heller värja sig mot den massinvandring som ägde rum i synnerhet hösten 2015. Ungefär sjuttio procent av de som kom och nu söker asyl är unga män. Det syns dåligt i mediernas rapportering, eftersom fotografierna och de intervjuade journalisterna föredrar att exponera kvinnor, barn och barnfamiljer. Det är en kvinnlig och hjärteknipande journalistik, som spelar på våra känslor och därmed försvårar en seriös debatt om hur Sverige ska försvara sig. Det är ju så synd om dem som kommer! Hoppas nu bara att de känner sig välkomna!

Den feministiska bild som är självklar för politikerna, och som medierna för fram, är att Sverige måste ställa upp för människor på flykt, även om dessa kommer från dysfunktionella stater på andra sidan jordklotet. De som inte tycker att detta är någon bra idé och gör invändningar, kallas för främlingsfientliga och rasister. Därför måste de tystas. Ibland gör en eller annan politiker, journalist och myndighetsföreträdare ett övertramp, men det sker ju i den goda sakens namn, eller hur?

Om det första syftet med den feministiska offerretoriken är att ge makten legitimitet, så är det andra syftet att tysta meningsmotståndarna. De som kämpar för det goda ska inte behöva klyva näbb med dem som inte tycker likadant. Motståndarna är ju onda! "Våga vägra debatten", som Aftonbladets kulturchef Åsa Linderborg sa i en diskussion på publicistklubben år 2013.

<http://www.publicistklubben.se/2013/04/14/direktsandning-vaga-vagra-debatten/>

Vi som är onda, vi som inte håller med journalisterna och politikerna, vi ska inte tro att våra åsikter betyder något. Istället ska vi skämmas!

Problemet är att den förda politiken inte förbättrar välfärdsstaten, eller på något annat sätt gör Sverige till ett bättre land. Tvärtom, förfallet går snabbt. Sverige är ett land där välfärden, ekonomin och tilliten rasar. Det kvinnliga känslö- och omsorgsperspektivet leder till kaos i många institutioner och myndigheter.

I Australien kan stenkastning mot samhällets "blåljusfunktionärer" leda till upp till fjorton års fängelse. I Sverige vill polis och sociala myndigheter bjuda stenkastarna på kaffe, grilla korv med dem och prata om hur alla tillsammans ska lösa problemen. Men detta handlar inte om sysslösa ungdomar som är ledsna därför att ungdomsgården stängt.

Män som tänker som män begriper allvaret. Det som de unga männen gör, är att hävda sitt revir och försvara sitt samhälle mot inkräktarna/blåljusfunktionärerna. De säger att detta samhälle är inte ert utan vårt och ni kan stoppa upp era rosa drömmar om integration och gemenskap i häcken. I grunden är upproret biologiskt betingat. De ser ju att svensarna inte längre finns kvar i deras bostadsområden. Svensarna har retirerat, så nu är det dags att ta över.

För att spä på med ett annat av många möjliga exempel på handlingsförlamning och oförmåga att omvandla de vackra orden till handling, så förväntas vi stillatigande betala för bostäder åt främmande människor, istället för åt svenska ungdomar. De stackars flyktingarna måste ju ha någonstans att bo! Invandringen har sugit åt sig allt som är ledigt och i dag är väntetiden ungefär femton år på en hyresrätt i en någorlunda beboelig förort. Är du flykting kan det gå snabbare, därför att då har du möjlighet att få förtur.

Trots att Sveriges skatter hör till de högsta i världen, så protesterar inte medborgarna mot vanstyret. Varför? Varför finner vi oss i att makthavarna gör Sverige till ett sämre land? Ett av svaren har redan nämnts, den kvinnliga omsorgsretoriken låter ju bra! Det är inte verkligheten som gäller utan idéerna. Ett annat svar är att det kostar att gå emot det som makten vill. Om makten säger att vi ska vara passiva och tänka snällt, så gör de flesta bland oss det. I annat fall sätts den personliga karriären på spel. Som den mailande blogggläsaren formulerar det:

Blunda hårt, ni män som har förmågan att styra den svenska skutan bort från skäret. I annat fall kanske ni blir uteslutna ur facket. Eller ni som sitter några pinnhål högre i samhällshierarkin, ni kanske inte längre får delta i elitens självgoda spektakel, inte får gå på nobelfesten.

Tolkat och redigerat av
Karl-Olov Arnstberg

<https://morklaggning.wordpress.com/2016/05/31/den-nodvandiga-feminismen>

Alla texter är © på denna blogg. Det är tillåtet att sprida texterna under förutsättning att ni alltid länkar till källan här på bloggen.